

Narava nam daje nepregledne lepote. Ponuja nam prekrasne gore, doline, oceane, reke, ... Nekatere lepote lahko vidimo s prostim očesom, na mnoge dragocenosti pa niti ne pomislimo - kot je

na primer kisik, ki nam ga dajejo rastline. Kakšen pa je naš odnos do te narave? Je npr. naše krčenje gozdov, da lahko gradimo čedalje višje nebotičnike, stadione, nakupovalne centre, ... dovolj premišljeno? So otroška igrišča in zelenice v naseljih na drugi strani zadovoljivih površin? Na našo naravo imamo veliko večji vpliv, kot ga zmore sama prenesti. Izkoriščanje njenih virov nam prinaša nenehen napredek. Ga znamo pravilno ceniti in oceniti? Ali naravi vračamo dovolj? Spremembe podnebja nas opozarjajo, da ne. Ne smemo pozabiti, da smo ta planet dobili samo v izposojajo, in ne v last. Milijone let se je planet trudil, da je postal poln lepih gozdnatih in vodnih površin, sedaj gre proces v nasprotno smer.

Zato je leta 1972 generalna skupščina Združenih narodov (ZN) imenovala svetovni dan okolja, da bi zaznamovala začetek konference o človekovem okolju v Stockholmu. Tistega dne je generalna skupščina sprejela še en sklep, ki je pozneje privedel do ustanovitve programa ZN za okolje. Konferenca je bila mejnik v politični zgodovini varstva okolja. Ta dan praznujemo 5. junija, namen svetovnega dneva okolja pa je ljudem približati problematiko varovanja okolja ter jih vzpodbuditi k aktivnemu prispevku za trajnostni razvoj.

Zagotovo ste vsi slišali za vseslovensko akcijo Očistimo Slovenijo, upam, da ste se je tudi bralci Eko velikana udeležili. Tudi svoje vsakdanje življenje moramo prilagoditi večjemu sožitju z naravo. Ni pomembno, kako velik je ta prispevek, pomembno je le, da vsak posameznik prispeva po svojih najboljših močeh. In dolžni smo poskrbeti za svoj planet, če želimo, da bodo njegove lepote lahko doživljali tudi naši zanamci.

*dr. Romana Jordan Cizelj,
slovenska poslanka v Evropskem parlamentu,
delujoča v odboru za okolje*